

Arxiu Municipal

TARIFA DE PREUS

Avui, divendres de festa major, les perruqueries trauran fum –o laca o escuma...–, tot i que la mitjana d'edat pujarà exponencialment. I és que el costum de fer goig durant la festa gran del poble, que ve de lluny, només es manté en la franja d'edat superior als cinquanta. Calia tenir el millor aspecte possible per anar a missa, per assistir als partits de futbol o per ballar la dansa a l'envelat, amb un vestit l'estrena del qual s'esperava des de feia un any. (Alerta! Les parelles de ball no podien oblidar el mocadoret a la mà que els separaria d'aquell vestit nou...)

Ens han explicat que, més o menys com en l'actualitat, l'any 1973 era obligat exhibir una tarifa de preus com aquesta per tal que les clientes poguessin saber de quin mal havien de morir un cop pentinades, o tallades, o tenyides. Els preus, com és natural, són irrisoris. (Sospitem que ho són fins i tot si fem la translació a l'economia actual, i que cap perruquera se'ns enfadi.)

Aquest document l'hem escollit especialment per a aquelles persones que pensen que, en un arxiu, només hi ha documents seriosos i avorrits. Amb ell, volem demostrar que un imprès tan senzill com aquest ens pot arrencar un somriure inesperat. Recordeu, aquest vespre no sortiu sense *repentinar-vos!*

24 de juliol de 2009